

ת"פ 11270/11/17 - מדינת ישראל נגד אליהו קלימי לויאן, פזגז בע"מ

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 11270-11-17 מדינת ישראל נ' קלימי לויאן ואח'

לפני כב' השופטת נעה תבור, סגנית הנשיא
המאשימה: מדינת ישראל
נגד
הנאשמים: 1. אליהו קלימי לויאן
2. פזגז בע"מ

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד מיכאל כהן

ב"כ הנאשם 1 - עו"ד חוגי

הנאשם 1 - התייצב

גזר דין - לנאשם 1

כללי

1. הנאשם, יליד 1986, הורשע על סמך הודאתו ובמסגרת הסכמה דיונית בעובדות כתב אישום, בעבירה של **חבלה ברשלנות** לפי סעיף 341 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

נאשמת 2, חברת פז גז בע"מ, היא חברה המחזיקה ברישיון לאספקת גז במדינת ישראל. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, הועסק נאשם 1 על ידי החברה כמוקדן במחלקה הטכנית. במסגרת מילוי תפקידו, נדרש נאשם 1 לקבל ממוקד טלפונים מרכזי של החברה קריאות טלפוניות בין היתר, בדבר דליפת גז, חשש לדליפות וכן בדבר ריח של דליפת גז, ולהעבירן לטכנאים שונים המצויים בשטח על מנת שאלה יטפלו בדליפה ויודיעו לצרכני הגז בדבר הדליפה, וזאת בהתאם לאזור המסוים בו פועל כל טכנאי.

ביום 23.3.14, עובר לשעה 01:30 החלה בדירתה של הנפגעת בקומה ב' בתל אביב דליפת גז פחמימני מעובה שהינו חומר נפיץ המתלקח בעת מגע עם גורם מצית, באותה עת ישנה הנפגעת בדירה.

בשעה 8:04 התקבלה במוקד קריאה מדיירת הבנין שדיווחה על כך שהיא מריחה גז "ברמות של עוד שנייה זה מתפוצץ". לפי הוראות המוקדנית סגרה הדיירת את ברזי הגז בבניין.

בהמשך לכך, בשעה 8:06 העבירה המוקדנית את הקריאה לנאשם 1 וזה נמנע מלהתקשר או להודיע לטכנאי הפועל באזור הבניין אודות הדליפה בהתאם לחובה שהוטלה עליו מכוח תפקידו לעשות כן.

בהמשך לכך, בשעה 9:44 התקשר דייר נוסף בבנין למוקד והודיע על דליפת גז. בשל העובדה שהקריאה הראשונה נותרה פתוחה נאמר לדייר שהענין בטיפול וכך גם הקריאה השנייה לא הועברה לטכנאי.

עד לשעה 10:44, דלפו בדירה כ-6 קוב של גז, וזאת בעוד שהצריכה החודשית בדירה עמדה על כ-1 קוב גז בממוצע.

בשל דליפת הגז, אירע פיצוץ נפחי בדירה וכתוצאה מהתאונה נגרמו לנפגעת כוויות בחלקי גופה השונים לרבות בפנים, בשיעור של 40 אחוז. הנפגעת אושפזה באופן ממושך ביחידה לטיפול נמרץ, הייתה מורדמת ומונשמת 5 שבועות, עברה 17 ניתוחים ועוד טיפולים רבים נוספים. בנוסף נזק כבד לדירה.

הנאשם הודה בכך שלא נקט במידה סבירה של זהירות למניעת הסכנה הנשקפת מתקלות בחומר לקיח. הנאשם נמנע מכל טיפול בתלונה על דליפת הגז, לרבות העברתה באופן מידי במועד קבלתה, לטכנאי הפועל באזור ממנו נתקבלה התלונה, זאת על אף המתחייב מתפקידו ומהסיכונים הנשקפים מאי טיפול הולם בתקלות הנוגעות לחומר לקיח.

2. בהתאם להסכמת הצדדים הופנה הנאשם לשירות המבחן אשר התבקש לבחון בין היתר את שאלת ביטול ההרשעה. המאשימה הצהירה כי עמדתה להותרת ההרשעה.

תסקיר שירות המבחן

3. בתסקיר מיום 13/2/20, התייחס שירות המבחן, כדרכו המקצועית, למכלול נסיבותיו האישיות של הנאשם. מדובר באדם כבן 33, רווק, נעדר עבר פלילי, מתגורר עם הוריו בדירתם בתל אביב, עובד כ-3 חודשים כנהג בחברת הסעות. הנאשם תיאר את משפחתו כנורמטיבית ואת הקשר עם אחיותיו כמיטיב.

הנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום, אולם ניכר כי התקשה להכיר באופן מלא באחריותו לביצועה. הנאשם מסר כי היה חדש בתפקיד וחש שאינו מוכשר לו ואף התריע על כך. לדבריו ביום ביצוע העבירה קיבל את הקריאה אך טעה בניהולה והקריאה לא נפתחה כראוי במוקד וכתוצאה מכך לא הגיע טכנאי למקום. הנאשם חווה עצמו כקורבן והתקשה לבטא אמפתיה לנפגעת. הנאשם שלל צורך בהתערבות טיפולית אך הבין שעליו לשאת בעונש על חלקו בעבירה וביטא נכונות לשאת בעונש בדמות צו של"צ.

שירות המבחן התרשם כי מדובר באדם בעל ערכים ונורמות התנהלות תקינות וכי הסיכון שיפעל באופן אלים נמוך.

שירות מבחן המליץ על הטלת צו של"צ בהיקף נרחב של 200 שעות.

שירות המבחן התלבט בשאלת ביטול ההרשעה שכן לא הוכח קיומו של נזק קונקרטי כתוצאה מהותרת ההרשעה. עם זאת בשים לב לזמן שחלף מאז ביצוע העבירה ולתפקודו הנורמטיבי דרך כלל והחשש שהרשעה תגרום לפגיעה של ממש בדימויו העצמי של הנאשם המליץ שירות המבחן לבחון את אפשרות ביטול הרשעה בדיון לצד צו של"צ

ופיצוי לנפגעת.

טיעוני הצדדים

4. **ב"כ המאשימה** הגישה בפתח טיעוניה תמונות של נפגעת העבירה (ת/1) והתייחסה למחדליו ולרשלנותו של הנאשם כמפורט בעובדות כתב האישום בהן הודה ואשר כתוצאה מהם נפצעה המתלוננת ונגרמו לה כוויות בשיעור של 40% מגופה. המאשימה ביקשה לדחות את הבקשה לסיום ההליך ללא הרשעה הואיל והנאשם לא עומד בתנאים הנדרשים לשם כך בפסיקה הן בכל הקשור לחומרת העבירה והן משום שלא הוכח נזק קונקרטי. באשר לעונש טענה המאשימה כי ראוי היה להשית על הנאשם עונש מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות אולם מכיוון שבתחילת ההליך הוצע לנאשם ולחברה לסיים את ההליך בהסדר מותנה בכפוף לתנאים מסוימים שלא התקיימו בסופו של יום, עתרה המאשימה להשית עליו מאסר על תנאי, פיצוי משמעותי למתלוננת וכן לחייבו בביצוע צו של"צ בהתאם לתוכנית שירות המבחן.

5. **ב"כ הנאשם** טען כי שירות המבחן טעה בכל הקשור לקיומו של נזק קונקרטי והפנה למסמך שהגיש הנאשם לעיון שירות המבחן. מדובר באישור על כך שהנאשם נרשם ללימודי קציני בטיחות בתעבורה שנפתח ביום 20.10.18 ועתיד להסתיים באוקטובר 2020. בנוסף הציג מכתב של משרד התחבורה מיוני 2018 לגבי רישום לקורס קציני בטיחות בתעבורה בו מצוין כי הרשות רשאית שלא לתת לאדם תעודה אם הוגש נגדו כתב אישום על עבירה פלילית שיש בה כדי לפגוע ביכולת לעסוק על פי התעודה וכי אם בסיום הקורס ימצא כי הרישום אינו עומד בתנאי התקנות, לא ניתן יהיה לתת לו תעודה (ס/1). לטענת הסנגור הנאשם הסתבך בפלילים בגלל חברת פז גז שהורתה לו להתחיל בעבודתו כמוקדן מבלי שנעשתה לו חפיפה כראוי. עוד הדגיש הסנגור את חלוף הזמן - שש שנים - מאז ביצוע העבירה ואת עינוי הדין שעבר הנאשם בשנים שחלפו. הסנגור הדגיש את הודאת הנאשם ולקחת האחריות על ידו ואת מכלול נסיבותיו האישיות והמשפחתיות כולל התמיכה שתומך באמו החולה (כעולה ממסמכים רפואיים שהגיש לתיק). הסנגור ביקש לבטל את הרשעת הנאשם על מנת להבטיח לנאשם עתיד טוב יותר, לאמץ המלצת שירות המבחן ולהסתפק בחיוב הנאשם בביצוע עבודות של"צ.

6. **הנאשם** עצמו הביע צער על האירוע שארע עם תחילת עבודתו בחברה ומבלי שקיבל הכשרה מתאימה כאשר פעל לטענתו בהתאם להנחיות שקיבל מהחברה.

דין והכרעה

שאלת ביטול ההרשעה

7. הכלל הוא כי מבצע העבירה יורשע במיוחד לו, ורק במקרים חריגים במיוחד, בהם אין יחס סביר בין חומרת העבירה ונסיבותיה לבין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, יעשה בית המשפט שימוש בסמכותו להימנע מהרשעת הנאשם. המבחן המקובל, כפי שנקבע בע"פ 2083/96 **תמר כתב נגד מדינת ישראל** פד"י נב(3) 337, הוא כי בית המשפט ימנע מהרשעה בהצטבר שני פרמטרים: האחד - סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה על

הרשעה מבלי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים; השני -ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בעתידו של הנאשם או בשיקומו.

מאז אותה הלכה חזרו בתי המשפט ושנו כי לא די בעבר נקי, בתפקוד תקין ונורמטיבי ובלקחת אחריות כדי להביא לסיום הליך פלילי ללא הרשעה.

8. במקרה שלפני לא מתקיים אף אחד מן התנאים הנדרשים לביטול הרשעה. העבירה בה הורשע הנאשם והתוצאות הקשות שלה, אינם מתיישבים עם סיום ההליך ללא הרשעה. הנאשם חדל והתרשל בכך שנמנע מלהעביר דיווח באשר לדליפת גז לטכנאי הפועל באזור הבניין בו מתגוררת המתלוננת בהתאם לחובה שהוטלה עליו. כשעתיים וחצי לאחר מכן התרחש פיצוץ בעקבות דליפת הגז שגרם לפציעתה החמורה של המתלוננת. מדובר בעבירת רשלנות ולא בעבירת אלימות מכוונת ועם זאת מדובר ברשלנות גבוהה והתוצאות שנגרמו קשות ביותר. תמונות הנפגעת יחד עם עובדות כתב האישום המפרטות תקופה ארוכה מאד של אשפוז כשהיא מונשמת ומורדמת ולאחר מכן כמעט עשרים ניתוחים וטיפולים קשים מתארים תמונה קשה מאד של פגיעה ונזק שנגרם בשל רשלנות הנאשם. רף הרשלנות וחומרת הפגיעה הם מדדים המלמדים על פגיעה משמעותית בערכים המוגנים ופגיעה זו אינה מתיישבת עם סיום הליך ללא הרשעה.

9. זאת ועוד לא שוכנעתי בקיומו של נזק קונקרטי שייגרם לנאשם בהותרת ההרשעה על כנה. ראשית יצוין כי המסמך 1/ס נכתב תוך כדי ההליך הפלילי ועוד לפני שהנאשם החל בלימודיו. הבחירה ללמוד מקצוע כאשר שאלת ההרשעה מרחפת מעל האפשרות לקבל תעודה לא יכולה להכתיב את תוצאת ההליך. בנוסף עיון במסמך 1/ס וכן בהוראות תקנות התעבורה מעלה כי מתן תעודת הסמכה כקצין בטיחות נתונה בסופו של דבר לשיקול הדעת של הגורמים המוסמכים ברשות המנהלית. תקנה 582 לתקנות התעבורה אשר מתייחסת לתנאים למתן כתב הסמכה קובעת, בין היתר, כי לא יינתן כתב הסמכה לאדם שלא עומד בתנאים המפורטים בתקנה 15ב לתקנות התעבורה. תקנה 15ב מתירה פתח רחב להחלטה האם יש ברישום הפלילי כדי למנוע מתן תעודה או אם קיים חשש שבשל ההרשעה תפגע היכולת לעסוק על פי התעודה. לעת הזו לא ברור האם בחלוף השנים מאז העבירה ונוכח טיבה אכן תימנע הרשות ממתן התעודה.

10. הפסיקה נדרשה אף היא להכרעה בעבר ואף בכך יש ללמד כי יש להותיר את ההרשעה על כנה. ברע"פ 619/18 בזיננסקי נ' מדינת ישראל (1.3.18) - הודה הנאשם בעבירה של חבלה ברשלנות. לפי הכרעת הדין, הנאשם, ששימש כאיש התפעול הבכיר בקניון, נהג ברשלנות משמעותית, בכך שנמנע מטיפול בפתח מסוכן במעקה. כתוצאה מהתרשלותו, נפל קטין דרך הפתח, איבד את הכרתו ואובחן כסובל משריר דחיסה בגולגולת ומהמטומה. הקטין נזקק לטיפול רפואי ואושפז למשך 10 ימים. בית המשפט סיים את ההליך באי הרשעה והטיל על הנאשם צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות ופיצויים בסכום של 8,000 ₪. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, הרשיע את הנאשם והותיר את העונש על כנו. בית המשפט העליון דחה את בקשתו של הנאשם למתן רשות ערעור בהעדר ראיות לקיום נזק קונקרטי מיידי ולנוכח רף הרשלנות הגבוה.

11. הבקשה לביטול הרשעה נדחתה. לצד זאת מצאתי להוסיף כי במידה ובעתיד ההרשעה בפלילים תפגע בתפקודו של הנאשם מצויות בדין דרכים נוספות להתמודד עם השלכות ההרשעה, כדברי כבוד השופט גרוניס בע"פ 4947/05 פלוני נ' מדינת ישראל (תק-על 2006(3), 3532, 3533 (2006) עליהם חזר כבוד השופט רובינשטיין בע"פ 8927/06, שלומציון אלפסי נ' מדינת ישראל, תק-על 2007(4), 240, 244 (2007).

גזר הדין

12. בקביעת **מתחם העונש ההולם** יש להתחשב במידת הרשלנות ובתוצאותיה ועל כך עמדתי בהרחבה לעיל. לצד זאת ברור שלא מדובר במעשה מתוכנן. כן יש ליתן את הדעת למדיניות הענישה בנסיבות דומות לעבירה של חבלה ברשלנות אשר משתנה בהתאם למידת הרשלנות ולתוצאותיה. ישנם מקרים בהם מסתפקים בהשתתף מאסר מותנה ויש מקרים בהם מושטים עונשי מאסר לתקופות שונות מרביתם לריצוי בדרך של עבודות שירות והכל כמפורט בפסקה 31 בגזר דין בת"פ (שלום רחובות) 9592-10-17, **מדינת ישראל נ' שירזיאן ואח'** (03.12.19). באותו ענין הורשעו הנאשמים לאחר ניהול הוכחות בעבירה של חבלה ברשלנות לאחר שהתרשלותם הובילה להתחשמלות הנפגע מקווי מתח גבוה של חברת חשמל והוא אובחן כסובל מכוויות קשות בדרגה 2 ב-70% מגופו והצריך אשפוז ושיקום ממושך.

13. במקרה דנן מאחר ועמדת המאשימה למאסר צופה פני עתיד ומדובר בעתירה מינימלית הרי שאין טעם בקביעת מתחם ענישה הולם שכן בין הצדדים אין כל מחלוקת לגבי רכיב זה והמחלוקת כל כולה התמקדה בשאלת ההרשעה.

14. **העונש המתאים לנאשם** - שקלתי חלוף השנים הרבות מאז ביצוע העבירות מבלי שנפתחו תיקים נוספים. שקלתי ההודאה וקבלת האחריות והעדר כל עבר פלילי. כן שקלתי פגיעת העונש בנאשם ובמשפחתו בשל מצבה הרפואי של אמו של הנאשם.

15. גובה הפיצוי - פיצוי לפי סעיף 77 לחוק העונשין נועד להיטיב מצבו של הנפגע באמצעות ההליך הפלילי אך אינו פיצוי נזיקי. קביעת גובה הפיצוי אינה נעשית על בסיס ראיות לענין שיעור הנזק וגובה הסבל אלא על בסיס אומדנה בלבד. הליך זה נועד בבסיסו לספק מענה מהיר לנפגע על מנת להקל עליו את הליך השיקום. למרבה הצער, סעד מהיר וודאי שאין בהליך זה ועדיין יש משמעות בקביעת פיצוי בגדר רכיב עונשי הן כסעד לנפגעת והן כאמירה נורמטיבית שעל הנאשם לעשות מעשה אקטיבי להטבת נזקיה. יש לזכור כי גובה הפיצוי נלמד אף הוא מתוך פסקי דין פליליים דומים בנסיבותיהם ואף שלא נקבע "מתחם" בענין הפיצוי יש במדיניות הענישה להתוות סולם להתייחסות (וראו אף בענין זה סקירת גובה פיצויים בפסקה 43 לגזר הדין בענין שירזיאן שהוזכר לעיל).

16. אשר לעבודות של"צ, מאחר וקבעתי כי ההרשעה תיוותר על כנה, מצאתי כי ניתן להסתפק בתקופה קצרה יותר של עבודות של"צ מזו שהומלצה בתסקיר שירות המבחן.

סוף דבר - אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור עבירה בה הורשע.
- ב. קנס בסך 2,000 ₪. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 1.6.20 והבאים בכל 1 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו תעמוד יתרת הקנס לפרעון מיד.
- ג. פיצוי למתלוננת בסך 30,000 ₪. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט ב- 6 תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 1.6.20 והבאים בכל 1 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו תעמוד יתרת הפיצוי

עמוד 5

לפרעון מידי.

ד. אני מטילה על הנאשם צו לריצוי עבודות שירות לתועלת הציבור בהיקף של 120 שעות בהתאם לתכנית שגיבש שירות המבחן. הנאשם מוזהר כי אם לא ימלא אחר הצו, רשאי בית המשפט לבטל את צו השירות ולגזור עליו עונש על העבירה שבגללה ניתן צו השירות.

המזכירות והסניגור יעבירו העתק החלטה זו לשירות המבחן.

ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, ט' אייר תש"פ, 03 מאי 2020, במעמד הצדדים.